

AARHUS TEATER

AARHUS TEATER

Sæsonen 1966-67

Bodil Lindorff synger med børnene

THORBJØRN EGNER

DYRENE I HAKKEBAKKESKOVEN

Et eventyrspil i 14 billeder . Premiere den 6. december

Isenesættelse: BODIL LINDORFF

I HAKKEBAKKESKOVEN

Der er altid nogle store drenge og piger – ja, måske også voksne – der skal vigte sig og være storsnudet kloge, hvis du spørger dem, om dyrene kan snakke sammen.

»Sæ'fø'li' ka' de da ikke det, mand«, siger de og griner drilagtigt. Og så bliver du ked af det – det gjorde jeg i hvert fald, da jeg var dreng.

Men du skal slet ikke tage dig af, hvad de siger, for det er *dem*, der tror, at dyrene er så dumme, der er noget i vejen med, og ved du hvad det er?

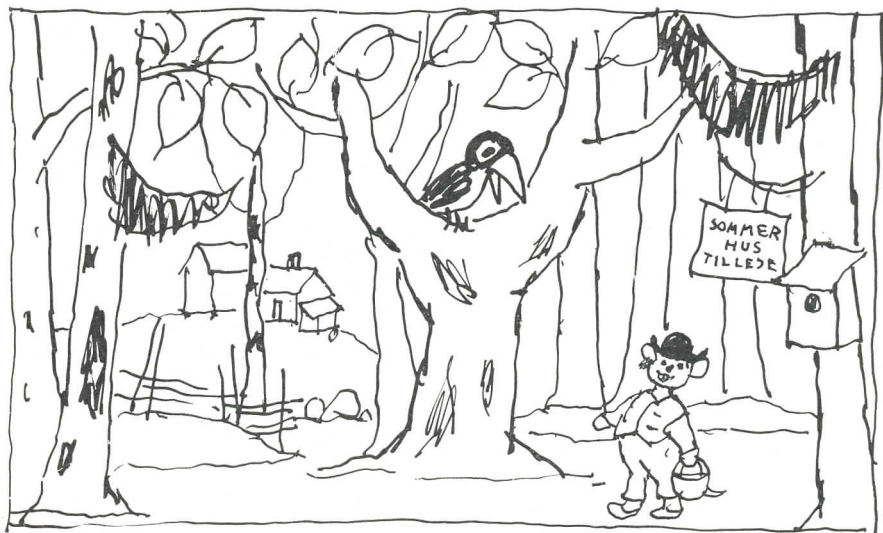
De har ingen fantasi, nemli'!

For selvfølgelig kan dyrene snakke sammen, i hvert fald mange af dem. Det er jo nok tvivlsomt, om en lille dansk klatremus kan sludre med f. eks. en løve eller en elefant, der jo bor i lande langt herfra, men sådan er det jo også med menneskene, ikke? Du skal lære sprog i skolen, så du kan snakke med en kineser eller en neger, hvis du engang skulle komme til Kina eller Afrika, ikke sandt?

Forresten tror jeg helt bestemt, at dyrene kan lære fremmede dyresprog, og jeg tror, at fuglene, der jo kommer meget langt omkring, er meget dygtige sproglærere. Men det er en helt anden historie.

Men lige som menneskene i Danmark kan tale med hinanden, så kan dyrene det selvfølgelig også. Og lige som vi mennesker,

både børn og voksne, må lære at indrette os lidt efter hinanden – du selv i skolen og på legepladsen og far på hans arbejdsplads, mor måske også, ja så må dyrene også lære at forstå, at der skal være plads til dem allesammen i skoven, der er de fleste dyrs verden.

Og det forstår de mindst lige så godt som menneskene, kan jeg forsikre dig – men det vil du selv opdage om lidt. Så skal du se, hvordan livet leves i Hakkebakkeskoven.

Det er en rar skov med store dejlige træer til egern og klatremus og de mange fugle, med tæt krat hvor mus og harer og pindsvin og selvfølgelig også bamsebørn og andre lidt større dyr kan lege skjul, og lyse glade åbninger, hvor de kan puste ud og dase i solen.

Og så er der de sjoveste huse, for dyrene har meget mere fantasi, når det gælder boligproblemet, som du jo nok har hørt om, end vi har – vent bare at se.

Men selv om det er en dejlig skov, hvor alle har det mægtig skægt, så bliver der alligevel ballade en gang imellem – lige som hos menneskene. Der er jo bøller alle vegne, ved du, og den største bølge i Hakkebakkeskoven er Mikkel Ræv. Han farer rundt i skoven og laver uro og forskrækker de små mus – både de helt

små børnemus og de ældre mus, der ikke længere kan pile så rask om bag en plante, som de har kunnet gøre.

Mikkel Ræv opfører sig faktisk nøjagtig lige så uartigt som motorbøllerne, der racer rundt i gaderne »bare for sjov« uden at tænke på, at de kan risikere at køre små børn ned eller gøre ældre mennesker ganske forskrækkede.

Den slags bøller må afklapses, og du ... hahahaha – nej, jeg vil ikke fortælle dig det, men så meget vil jeg da godt sige, at både Mikkel Ræv og de mest drilagtige blandt musene får deres sag for – og så viser det sig heldigvis, at Mikkel Ræv slet ikke er så ond, som man skulle tro, tværtimod hjælper han sine dyrekammerater, da der pludselig sker noget ganske forfærdeligt.

Og for at sikre, at der ikke igen skal blive ballade, så brummer den rare gamle Bamsefar, så det giver genlyd i hele Hakkebakkeskoven, og alle dyrene mødes på samlingsstedet i skoven og stemmer om, hvordan de skal opføre sig hver især for ikke at gøre hinanden ondt, men tværtimod leve rart og godt sammen – akkurat som menneskene gjorde det fornylig. Du kan da godt huske, at din far og mor – og en hel masse tilsyneladende rare mænd og kvinder i fjernsynet – talte om valg for ikke så længe siden, ikke?

Jamen der ser du! Der er såmænd slet ikke så stor forskel på menneskene og dyrenes verden. For os alle gælder det nemlig, at vi skal tage hensyn til andre, hjælpe hinanden – kort sagt: lære at være glade sammen.

Men se nu, hvordan dyrene lever i Hakkebakkeskoven, og gå så hjem og fortæl dem af dine kammerater, der ikke tror, at dyrene kan snakke sammen, at de bare kan komme herved i teatret og både se og høre det.

Det *er* ganske vist »kun teater«, men *jeg* er sikker på, at dyrene lever og snakker sammen omtrent på samme måde i det virkelige liv. Det er *du* da også, ikke? – Jo, selvfølgelig, vi har da heldigvis fantasi.

Erik Bendt.

Mikkel Rævs sang

Jeg hedder Mikkel Ræv,
og jeg er stærk og gæv.
Min far han var en rævepels.
Min mor var vind og skæv.
Jeg lægger mig på lur
bag busk og træ og mur,
for jeg er vaks og nupper straks
hver mus, som går en tur.
Jeg skræmmer musen til den ber om
frelse,
for jeg er fræk som alle rævepelse.
Jeg elsker musesteg,
men flygter den sin vej – huit!
så en to og tre og – HAPS!
er musen af mig
ædt.

Når jeg går ud på jagt
i al min røde pragt,
har andre ingen rævekager,
som de skal ha' bagt.
Og rævestreger må
en ræv forstå sig på,
hvis han skal blive tyk og fed
og være højt på strå!
Tys – tys! . . . Jeg syns, det knak i
nogle grene!
Der kommer Morten Skovmus helt
alene!
Vær stille hver især,
nu gemmer jeg mig her
og ligger der med krumme tæer,
til han er ganske nær. Tys – tys!

Bagermester Harepus

Bagermester Harepus
er en dygtig bager.
I sit kagebagerhus
bager bager Harepus
mange bagerkager.
Her er kager nok at få
for en hel familie,
nogle store, nogle små,
nogle få med sukker på,
nogle med vanillie.

Harepus har wienerbrød,
sigtebrød og klejner,
flødebrød og nøddebrød,
sprøde brød og søde brød,
blødt brød når det regner.
Bagermester Harepus
bager så det knager.
Gid jeg var en bagermus
i et kagebagerhus
hos en kagebager.

Klatremus'
Entreprise

En vise vil jeg kvæde
om ræven i vor skov,
som gerne ville æde
hvert dyr hvis han fik lov.
Og visen er så sørgelig
og umanerlig trist,
for bom faldera falderullalej,
det gik så galt til sidst.

En dag da ræven ville
på jagt ved musens hus,
traf han en lækker lille
og meget lystig mus.
Nu ta'r jeg dig, skreg ræven højt,
men ræven var et fæ,
for bom faldera falderullalej
sad musen i et træ.

Og musen sang en vise
så ræven fik et knæk,
for ingen ræv kan spise
en mus når den er væk.
Og Mikkelt tænkte ved sig selv:
Den mus skal få besked,
med bom faldera falderullalej,
så snart den dratter ned.

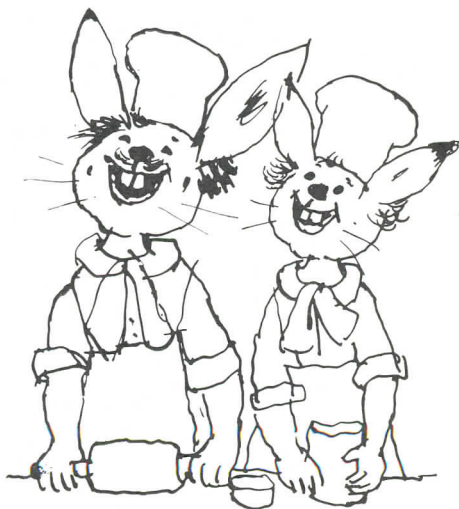
Men Mikkelt måtte vente
med vabler på sin bag.
Og ved du hvad der hændte
den femte ventedag?
Da Mikkelt ville rejse sig
og stille sult og nød,
så bom faldera falderullalej
var han desværre død!

Peberkagebagersangen

Når en peberkagebager
bager peberbagekager
ta'r han først en mægtig gryde
og et kilo smør omtrent.
Og hvis gryden ikke vælter
blandes smørret, mens det smelter,
med et kilo puddersukker
til det lugter brunt og brændt.

Og i smør og sukker kommer
han en halv snes æggeblommer,
som han rører ud i gryden
med et kilo hvedemel.
Når det værste er af vejen
krydres peberkagedejen
med en teske ægte peber
og et lille drys kanel.

5. forestilling sæsonen 1966-67

Dyrene i Hakkebakkeskoven

Eventyrspil i 2 akter (14 billeder)

af

THORBJØRN EGNER

Oversættelse: Halfdan Rasmussen

Dekorationer: Thorbjørn Egnér

Musik: Thorbjørn Egnér og Christian Hartmann

Medlemmer af Aarhus By-Orkester
under ledelse af Peter Beck

Dansene: Jette Thalmay

Iscenesættelse: BODIL LINDORFF

PERSONERNE:

Mikkel
Klatremus
Morten Mus
Bedstemor Mus
Bagermester Harepus
Bagerdreng Harepus
Krageper
Peter Pindsvin
Den store Elg
Uglen
Bamsefar
Bamsemor
Brumlemænd, deres lille søn
Hr. Egernjensen
Fru Ejernjensen
Bondemand
Bondekone
Hunden Hannibal
Køkkenmus

Desuden vrimler det med
hare- og egernbørn, mår og dansemus
og andre mus i denne dejlige
Hakkebakkeskov

Ophold efter 6. billede
Spilletid ca. 2½ time

Erling Dalsborg
Bende Harris
Elsebeth Steentoft
Ruth Maisie
Jørgen Fønss
Bent Thalmy
Lho Jansberg
Peter Eszterhás
Ejnar Hans Jensen
Elna Brodthagen
Børge Hilbert
Ruth Brejnholt

Jørn Budolfson
Fritze Hedemann
Hugo Herrestrup
Birgit Conradi
Ruddy Nyegaard
Vibeke Steensgaard

Scenemester: Aage Rishøj – Belysningsmester: Carl E. Andreassen
Dekorationer udført på Aarhus Teaters malersal ved Jens-Anker Olsen
Kostumer udført på Aarhus Teaters skræddersal ved Maria Deleuran
Regi: Frode Sørensen – Jørn Walsøe – John Christensen
Suffli: Puk Hjortlund – Instruktørassistent: Else Marie Trap

Bedstemor Skovmus

Når en lille mus skal ud at gå,
må hun se sig for og passe på.
Der er mange som ku' tænke sig,
at slå kloen i en lille lækker
musesteg.
Måske blir det mig.
Måske blir det dig.
Måske blir det trallalej.

Uglen sidder i sit træ og glør,
men kan ikke finde bedstemor.
Og den undre sig vel nok især
over hvem der går med paraply
i solskinsvejr.
Måske er det mig.
Måske er det dig.
Måske er det trallalej.

Bedstemor

Her flyver jeg rundt med min paraply
men næsen i sky over land og by.
Det kilder så sjovt i mit maveskind.
Hurra, hurra for den friske vind!
Hurra, hurra for den friske vind!

Men pindsvinet føler vist kvindehad,
for nu må han nøj's med lidt pindemad.
Og den der ler sidst ler bestandig bedst.
Hurra, hurra for den friske blæst!
Hurra, hurra for den friske blæst!

Mikkel Ræv er ofte ond og vred.
Men en mus gør ikk'n kat fortræd.
Mikkel er en værre bavian
og han kan sagtens æde over hundred
mus om da'n.
Måske blir det mig.
Måske blir det dig.
Måske blir det trallalej.

Men nu må jeg ned på den gode jord,
for dér ser jeg huset hvor Morten bor!
Her kommer din gamle forfløjne ven.
Hurra, hurra jeg er blæst herhen!
Hurra, hurra jeg er blæst herhen!

Mor – vi leger spejl...

og glædestrålende sprudler hun om sine første timer på teaterskolen – med brug af mere mimik end nogensinde før. Munden stod ikke på hende hele vejen hjem. Og glæden over teaterskolen fortsatte – og bragte meget mere godt med sig, end blot lykke og leg. Naturligvis får børnene et kendskab til teater og dramatik, som bliver misundelsesværdigt – de lærer at lege både frit og mere reguleret – samt at udnytte egne muligheder i sind og evner på en helt ny måde. Det gode kammeratskab bidrager også hertil – såvel som det, at de lærer at bruge fantasi og ideassociationer på en langt bedre og mere produktiv måde. Det ses af tegninger og anden »husflids«-produktion, som fremstilles med betydelig større iver end før. Nu til dette stykke! Da forslaget om pigens deltagelse kom, meldte der sig nok betænkelige tanker i retning af skole, manglende fritid m. m. Men de blev sørgelig gjort til skamme! Ja, nu er man faktisk taknemmelig! For prøvetiden har været en uendelig positiv tid! Vist lå prøverne tætte – mange timer hver dag – men den gav en følelse af uundværlighed og betydning – for skuespillet som *helhed*: Det ytrede sig i en utrolig pligtopfyldenhed – og for os, mange andre morsomme ting! Som f. eks. at husets lille sjuskedorte pludselig rydder op efter sig, frivillig læser lektier om aftenen – og så selve det at gå i skole pludselig bliver en tillokkende affære, med en fremgang, der ovenikøbet er målelig. Der opstår en lykkeligere, mere fri og selvstændig personlighed, som ikke mere lader sig helt dirigere fra oven, men tværtimod afslører mange originale fascetter. For nu er der noget, der er langt, langt vigtigere end det at gå til børnefødselsdage – nemlig *prøverne* – som betyder, at nu skal der snart optrædes på *scenen*!! Premieredagen er større end juleaften – der er forfærdelig langt borte. Hun er i det hele taget ikke til at »skyde igennem« – og den glæde, som selve spillet – det, at være *med* – giver, vil De også tydeligt opleve ved at se på såvel barn som voksen i aften!

God fornøjelse!

Ursula Bonde

Bjørnemor synger

Vaske lille Brumlemænd
med børste, klud og sæbevand.
Brumle blir så pæn og ren
som et æble på en gren.
Vaske her og vaske der
og vaske ørene især.
Brumle er så sød og kær,
men han har sorte tæer!
Næsen vaske med en klud
så den ser anstændig ud.
Kroppen blir så lyserød.
Vaske lille Brumlemænd
med børste, klud og sæbevand.
Ingen bjørn i dette land
er så ren som Brumlemænd.
Vaske flipper
og skjorterne med snipperne.
Vaske hvidt og vaske blåt.
Vaske tit og vaske godt.
Vaske rødt og grønt og sort
og vaske småt og vaske stort.
Bjørnemor må ta' sin tøn
som en rigtig vaskebjørn.

Grøntsagsspisersangen

Den som spiser flæsketeg
og store røde bøffer
blir dum og blød som bolledej
og går omkring og offer.
Men –
den som spiser gulerødder,
havregryn og hasselnødder,
stikkelsbær og tyttebær
og grønkål og persille,
han blir så stærk som fire okser
og så klog at hodet vokser
og så let og lystig,
at han ikke kan stå stille.

Den som spiser grisetæer
og andre fede sager
må vralte rundt med stor besvær
og fire dobbelhager.
Men –
den som spiser gulerødder,
havregryn og hasselnødder,
stikkelsbær og tyttebær
og grønkål og persille,
han æder ikke sine venner
men er flink mod dem han kender
og får lisså stærke tænder
som en krokodille.

Bamsefars fødselsdagssang

I skoven skulle være fest
med sodavand og kage,
for Bamsefar han blev halvtreds
på sine gamle dage.
Tænk engang hvor tiden går.
Bamse blir halvtreds i år.
Hip-hurra for Bamsefar,
som er så sød og rar.

Og dagen kom med fuglesang,
det var et helt orkester,
og Bamse gik og hilste pænt
på alle sine gæster.
Bamsefar!
Goddag! Goddag!
Det er Bamses dag i dag.
Hip-Hurra for Bamsefar
som er så sød og rar.

Af musene fik Bamsefar
tre-fire slikkepinde.
Dem kan du slikke på til vinter
hvis du fryser inde.
Dem skal onkel Bamse ha'.
Ja, det kan I tro han ska'.
Hip-Hurra for Bamsefar
som er så sød og rar!

Og Harepus og frue kom
med fire fine krukker
med dejlig blåbærsyltetøj
og flere kilo sukker.
Syltetøj med sukker til
passer alle krukker til.
Hip-Hurra for Bamsefar
som er så sød og rar.

Den store Elg han rejste sig
og rystede lidt på vamsen
og holdt en dejlig tale mens
han skålede med Bamsen.
Kære gamle Bamsebror
skål for dig og Bamseemor!
Hip-Hurra for Bamsefar
som er så sød og rar.

Og dyrene de klappede
og syntes vældig godt om talen,
og ræven græd en tåre som
han tørred' bort med halen.
Ingen bjørn i dette land
er så flink som Bamsemand!
Hip-Hurra for Bamsefar
som er så sød og rar.

Men Klatremusen hviskede:
nu sover hædersgæsten!
Og alle dyrene forstod
at man sku' slutte festen.
Det har vær't en dejlig dag,
tusind tak skal Bamse ha'.
Hip-Hurra for Bamsefar
som er så sød og rar.

Syng MED børn –

Slutpotpourri over »hakkebakkesange«

I skoven skulle være fest
med sodavand og kage,
for Bamsefar han blev halvtreds
på sine gamle dage.
Tænk engang hvor tiden går.
Bamse blir halvtreds i år.
Hip-Hurra for Bamsefar,
som er så sød og rar.

Jeg vil samle nødder
fra morgen til kvæld,
femten til min tante
og tyve til mig selv.
Jeg spiser først de otte,
så er der tolv tilbage.
Dem ta'r jeg med til Harepus
og bytter med en kage.

Her kommer Klatremus Lillemand,
min stemme nynnner som kildevand.
En rigtig synge- og spillemand
det er Klatremus Lillemand.
Tralalala – tralalalala
trala

Bagermester Harepus
er en dygtig bager.
I sit kagebagerhus
bager bager Harepus
mange bagerkager.
Her er kager nok at få
for en hel familie,
nogle store, nogle små,
nogle få med sukker på,
nogle med vanillie.

Den som spiser flæsketeg
og store røde bøffer,
blir dum og blød som bolledej
og går omkring og offer.
Men –
den som spiser gulerødder,
havregryn og hasselnødder,
stikkelsbær og tyttebær
og grønkål og persille,
han blir så stærk som fire okser
og så klog at ho'det vokser,
og så let og lystig,
at han ikke kan stå stille.

Stille, ræven er så snu.
Vi må gå forsigtigt.
Skal vi fange ræven nu,
må vi gå forsigtig du.
Det er meget vigtigt.
at vi går forsigtigt.

I skoven skulle være fest
med sodavand og kage,
for Bamsefar han blev halvtreds
på sine gamle dage.
Tænk engang, hvor tiden går.
Bamse bli'r halvtreds i år.
Hip-Hurra for Bamsefar,
som er så sød og rar.

Hans W. Petersen

Clara Østø

TEATRETS næste premiere

»Det suser i Sassafras'en«

af René de Obaldia – i Jens Kruuses oversættelse får danmarkspremiere nytårsaften. Clara Østø sætter iscene, i øvrigt fruens første instruktøropgave i Aarhus, mens Peter Erling laver lyd, der spænder lige fra sækkepiber til geværskalver og frøernes kvækken. Ivan Mogensen laver dekoration.

Som gæst er engageret Hans W. Petersen, der rigtig får lov at folde sig ud som den brave, fattige nybygger med det gode millionærnavn Rockefeller. Ruth Maisie ses i rollen som hans kone, Elsebeth Steentoft, deres datter, og Svend Dam, deres søn. Den ædle skøge er Lho Jansberg og Svend Johansen Carlos, og Ulf Stenbjørn spiller såvel »Gåseøje« som »Dueøje«.

Billetpriser til

»DYRENE I HAKKEBAKKESKOVEN«

Orkesterplads	14,00
1. parket 1.-3. række	12,00
1. parket 4.-6. række	11,00
2. parket	8,00
Parterre	6,00
1. balkon 1. række	13,00
1. balkon 2. række	11,00
1. balkon 3. række	11,00
1. balkon 4.-5. række	8,00
1. balkon 3. række, siden	6,00
2. balkon 1. række	7,00
2. balkon 2.-3. række	6,00
2. balkon 2. række, siden	5,00
2. balkon 4.-6. række, siden	4,00
2. balkon 7.-9. række, siden	2,00
Fremmedloge	15,00

Der gives ikke rabat ved køb af over 30 billetter, idet billetprisen er nedsat med 30 pct. i forhold til teatrets ordinære priser.

